

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/30/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5124200612
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5124200612.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Martiny Mochnáčovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C., D. XXXX/X, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Čadca, ul. 17. novembra 3215, proti odporcovi: E. F., XX.X.XXXX, bytom G., H. XXXX/XX, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe odvolania navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 42C/3/2024-39 zo dňa 5.2.2024, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

Účastníci nemajú nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

- Napadnutým uznesením okresný súd (v celom rozsahu) zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa navrhovateľ domáhal uloženia povinnosti odporcovi zdržať sa písomnej, telefonickej, elektronickej komunikácie alebo inými prostriedkami akejkoľvek komunikácie s navrhovateľom. Mal osvedčené, že telefonické hovory z navrhovateľom označeného čísla sa týkali len z jedného dňa a „komunikácia bola v priebehu mesiacov november, december a január“. To znamená, že „navrhovateľ súdu nijak neosvedčil, že sa jedná o dlhodobé a bežné jednanie odporcu“.
- Okresný súd konštatoval, že z komunikácie odporcu nevyplýva, že by tento útočil na navrhovateľov život, resp. zdravie; prípadne, že by bolo možné komunikáciu považovať za vyhrážanie sa navrhovateľovi, ktoré je spôsobilé privodiť psychickú ujmu. Inými slovami, nebolo osvedčené, že by konanie odporcu zasahovalo do pracovného a súkromného života navrhovateľa do tej miery, že by bolo spôsobilé privodiť navrhovateľovi ním tvrdenú ujmu.
- Okresný súd zdôraznil, že navrhovateľ nevyzýval odporcu na nepokračovanie v komunikácii; čo by odporca nerešpektoval. Naopak, navrhovateľ viedol s odporcom aktívnu komunikáciu. Rovnako navrhovateľ neosvedčil, že by podnikol iné kroky, ako sa komunikácii s odporcom vyhnúť; napr. „podnet na spáchanie priestupku“, zmena telefónneho čísla, jasný nesúhlas s komunikáciou v správach a pod. Okresný súd doplnil, že elektronická komunikácia z 6.10.2021 je viac ako dva roky stará; teda nejde o nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.
- O trovách konania rozhodol tak, že neúspešnému navrhovateľovi nárok na ich náhradu nepriznal.
- Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa alternatívne domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo jeho zmeny tak, že navrhované neodkladné opatrenie bude nariadené. Mal za to, že okresný súd neadekvátne (až arbitrárne) odôvodnil napadnuté rozhodnutie; osobitne, argument o tom, že si on (navrhovateľ) mal zmeniť telefónne číslo považoval za „neudržateľný a absolútne absurdný“. Poukazoval na to, že je spoločníkom a konateľom dvoch obchodných spoločností (dohromady ich tržby za rok 2022 predstavovali cca 5 mil. eur) a má množstvo obchodných partnerov, ktorí majú jeho číslo uložené („telefónne číslo živí nielen jeho, ale aj niekoľko desiatok jeho zamestnancov“).

6. V reakcii na konštatovanie okresného súdu, že mal urobiť iné opatrenie, navrhovateľ uviedol, že trestné oznámenie na odporcu už podal. Doplnil, že odporcu si (ako volajúceho) zablokoval, ale ten mu sústavne volá aj z iných čísiel a taktiež volá i jeho manželke. Odvolateľ nesúhlasil ani so záverom okresného súdu o doložení dva roky starej komunikácie. V predmetnej komunikácii sa síce nachádza „screenshot“ obrazovky z 6.10.2021, ale ide o snímok, ktorý do komunikácie prebiehajúcej v mesiaci január 2024 vsunul odporca.

7. Odvolateľ zopakoval, že napr. 59 SMS-správ počas jedného dňa „a nespočetné množstvo hovorov“ zasahuje do jeho osobného a pracovného života. Mal pocit, že dochádza k ochrane osoby, ktorá koná protiprávne a napadnuté rozhodnutie môže viesť k ďalšiemu povzbudeniu odporcu v jeho konaní. Doplnil, že „má už naozaj obavu aj o svoj život a zdravie“.

8. Krajský súd nad bezprostredný rámec § 329 ods. 1 CSP doručil odporcovi nielen návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a odvolanie navrhovateľa, ale i samotné napadnuté uznesenie. Odporca zostal v odvolacom konaní nečinný.

9. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa spravidla rozhoduje bez vypočítania strán a bez nariadenia pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP); čo platí aj pre súdený prípad. Za takéhoto procesného východiska je základom rozhodovania súdu takmer výlučne návrh navrhovateľa; predovšetkým v ňom konkrétne vymedzené skutkové okolnosti a k návrhu pripojené dôkazy osvedčujúce tvrdené rozhodujúce skutočnosti. Na jednej strane je teda konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj pre jeho navrhovateľa do určitej miery zjednodušené, ale na strane druhej kladie na navrhovateľa vo svojej podstate až zvýšené požiadavky z hľadiska náležitého vymedzenia a osvedčenia okolností, ktoré podmieňujú dôvodnosť požadovanej bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov.

11. Hoci navrhovateľ v návrhu tvrdí, že odporca ho „neustále“ obťažuje tiež telefonicky, v rámci dôkaznej povinnosti, resp. povinnosti osvedčenia, odkazuje na vykonanie telefonických hovorov z čísla (ktoré má podľa tvrdení navrhovateľa patriť odporcovi) len vo vzťahu k jednému dňu. Napriek tomu, že je nesporné, že predmetná početnosť telefonických hovorov je výrazná, práve okolnosť osvedčenia takejto intenzity iba vo vzťahu k jednému dňu nie je dostatočnou pre prijatie záveru o nutnosti nariadenia neodkladného opatrenia požadujúceho uložiť odporcovi povinnosť (úplného) zdržania sa telefonickej (v užšom slova zmysle) komunikácie.

12. Čiastočne odlišná je situácia ohľadne SMS komunikácie. Vo vzťahu k nej navrhovateľ predložil prepis komunikácie z dlhšieho obdobia (mesiace november, december 2023 a január 2024). Taktiež v tomto prípade je nepochybné, že iniciátorom dotknutej komunikácie je odporca a rovnako on je tou stranou komunikácie, ktorá ju pomerne intenzívne využíva. Zároveň je však nutné uviesť, že z obsahu SMS komunikácie je zjavné, že i navrhovateľ je v jej rámci aktívny.

13. Hoci nemožno konštatovať, že by šlo kvantitatívne o aspoň približne vyrovnanú komunikáciu účastníkov, z reakcií navrhovateľa vyplýva, že na požiadavky odporcu, ktoré majú základ v (zrejme) podnikateľskej spolupráci účastníkov, priebežne – a svojou povahou i vecne – reaguje. Čo je však z hľadiska predmetu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dôležité, odpovede/reakcie navrhovateľa neobsahujú výslovnú a jednoznačnú požiadavku smerujúcu k odporcovi v tom smere, že si neželá ďalšie kontaktovanie jeho osoby takýmto spôsobom; prípadne, že výslovne žiada odporcu o ukončenie takejto formy komunikácie.

14. Práve dotknutú súvislosť vyhodnotil krajský súd ako zásadnú z hľadiska neosvedčenia nutnosti nariadenia neodkladného opatrenia požadovaného navrhovateľom (nutnosti bezodkladného zásahu súdu). V tomto zmysle sa tiež stotožnil so záverom okresného súdu o nevykonaní zo strany navrhovateľa primeraných opatrení na zabránenie pokračovania, resp. pretrvávania stavu, ktorý on sám (navrhovateľ) považuje (a v prebiehajúcom konaní označuje) za nežiaduci. Súčasne však krajský súd pripomína, že požiadavka na navrhovateľa, aby zmenil svoje telefónne číslo, bola/je neprimeraná. Obdobne odvolateľ náležite vytýka okresnému súdu nepresné vyhodnotenie „screenshotu“ konverzácie zo dňa 6.10.2021.

15. Informáciu o využití (aj) inštitútu trestného oznámenia navrhovateľ po prvýkrát v priebehu konania uvádza až v rámci odvolania. V čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia – 12.1.2024

– k okolnosti podania trestného oznámenia síce ešte nedošlo, ale pokiaľ tak navrhovateľ učinil skôr ako okresný súd rozhodol o posudzovanom návrhu, je primeraným požadovať od navrhovateľa bezodkladné informovanie o takejto okolnosti. Predmetná požiadavka má svoje opodstatnenie nielen z hľadiska štandardného postavenia navrhovateľa ako „žalujúcej strany“ a teda strany, ktorú prioritne zaťažuje povinnosť tvrdenia a preukázania (v prípade neodkladných opatrení osvedčenia), ale aj z hľadiska pozície navrhovateľa konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého procesné špecifiká boli zdôraznené vyššie.

16. Podľa obsahu doplnenia trestného oznámenia prvotný úkon v tomto smere navrhovateľ vykonal dňa 23.1.2024 a samotné doplnenie realizoval dňa 24.1.2024. Okresný súd o posudzovanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol (až) dňa 5.2.2024.

17. V dotknutých časových a procesných súvislostiach tak ide tiež o neprípustnú novotu podľa § 366 CSP, na ktorú nemôže odvolací súd prihliadať. Z celkového kontextu jednotlivých podaní navrhovateľa pritom vyplýva, že mu nič nebránilo predmetnú informáciu – oznámenie, resp. vymedzenie (ďalšej) rozhodujúcej skutočnosti a súvisiace dôkazy – predložiť skôr, t.j. bezprostredne alebo v krátkej nadväznosti na podanie/doplnenie trestného oznámenia.

18. Pokiaľ odvolateľ poukazuje aj na možnú hrozbu bezprostredného fyzického ataku zo strany odporcu, to znamená na nebezpečenstvo útoku na život a zdravie navrhovateľa, krajský súd dopĺňa, že vo vzťahu k tejto hrozbe neodkladné opatrenie požadované navrhovateľom nepredstavuje efektívny nástroj na zabránenie dotknutému (potenciálnemu) správaniu odporcu. Rovnako z tohto titulu nie je možné prijať záver o opodstatnenosti navrhovaného neodkladného opatrenia.

19. Pre úplnosť je namieste dodať, že vo vzťahu k písomnej, elektronickej (SMS-komunikáciu krajský súd zahrnul do telefonической komunikácie v širšom význame), prípadne k iným prostriedkom komunikácie navrhovateľ nevymedzil žiadne konkrétne skutkové okolnosti. Nadväzne, ohľadne týchto foriem komunikácie je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bez ďalšieho neopodstatneným.

20. Nakoľko odvolacie námietky vymedzené navrhovateľom, ktorými je odvolací súd viazaný, neboli dôvodné a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), v meritórnej časti napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne.

21. Navrhovateľ síce odvolaním napadol uznesenie okresného súdu v celom rozsahu, ale vo vzťahu k výroku o trovách prvoinštančného konania nevymedzil žiadnu konkrétne námietku. Následne potvrdenie posudzovaného rozhodnutia v meritórnej časti zakladá vecnú správnosť aj dotknutého bezprostredne podmieneného výroku o nároku na náhradu trov.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že účastníkom nárok na ich náhradu nepriznal. Odvolateľ/navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, preto nemá nárok na náhradu jeho trov; naproti tomu odporcovi žiadne trovy konania v súvislosti odvolacím prieskumom nevznikli (§ 251 CSP).

23. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. 1 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.